

Amerikanen vertrouwen de nieuwsmedia niet

Beschrijving

Jeff Bezos is de eigenaar van *The Washington Post* (en van Amazon). Hij schreef recent (28 oktober 2024) een opinie-stuk in zijn krant. Dat had te maken met de beslissing van William Lewis, de uitgever van de Amerikaanse krant, want die gooide eind vorige week een bommetje in het Amerikaanse medialandschap. De krant, een van de invloedrijkste van de Verenigde Staten, zou voor het eerst sinds 1976 geen voorkeur uitspreken voor een van de kandidaten bij de Amerikaanse presidentsverkiezingen van 5 november.

De beslissing leidde zowel tot een exodus van abonnees als een open revolte bij de journalisten en editors van de krant. Bij Democratisch gezinde lezers kwam de timing van de beslissing over als een impliciete steunbetuiging aan de Republikeinse kandidaat Donald Trump, ten koste van Democratisch kandidaat Kamala Harris.

Dit is wat Bezos schreef:

The Washington Post

Democracy Dies in Darkness

In de jaarlijkse openbare onderzoeken naar vertrouwen en reputatie, zijn journalisten en de media regelmatig helemaal onderaan beland, vaak net boven het Congres. Maar in de Gallup-peiling van dit jaar zijn we erin geslaagd om **onder** het Congres te belanden. Ons beroep is nu het minst vertrouwde van allemaal. Iets wat we doen, werkt duidelijk niet.

How much trust and confidence do you have in ... ?

	Great deal %	Fair amount %	Not very much %	None at all %
Local governments in the area where you live when it comes to handling local problems	21	46	24	8
The government of the state where you live when it comes to handling state problems	19	36	26	18
The American people as a whole when it comes to making judgments under our democratic system about the issues facing our country	9	45	36	9
The judicial branch headed by the U.S. Supreme Court	12	36	30	21
Men and women in political life in this country who either hold or are running for public office	6	40	42	9
The federal government in Washington when it comes to handling international problems	11	32	33	24
The executive branch headed by the president	19	21	25	34
The federal government in Washington when it comes to handling domestic problems	8	29	36	26
The legislative branch , consisting of the U.S. Senate and House of Representatives	4	30	46	19
The mass media -- such as newspapers, TV and radio -- when it comes to reporting the news fully, accurately and fairly	8	23	33	36

De Gallup peiling waar Bezos naar verwijst

Laat me een analogie geven. Stemmachines moeten aan twee vereisten voldoen. Ze moeten de stemmen nauwkeurig tellen en mensen moeten geloven dat ze de stemmen nauwkeurig tellen. De tweede vereiste is anders, maar net zo belangrijk als de eerste. Hetzelfde geldt voor kranten. We moeten nauwkeurig zijn en we moeten als nauwkeurig worden beschouwd. Het is een bittere pil om te slikken, maar we falen op de tweede vereiste. De meeste mensen geloven dat de media bevooroordeeld zijn. Iedereen die dit niet ziet, besteedt nauwelijks aandacht aan de realiteit, en degenen die de realiteit bestrijden, verliezen.

De realiteit is een onverslagen kampioen. Het zou gemakkelijk zijn om anderen de schuld te geven van onze langdurige en voortdurende daling van geloofwaardigheid (en dus van de afname van impact), maar een slachtoffermentaliteit zal niet helpen. Klagen is geen strategie. We moeten harder werken om te controleren wat we kunnen controleren om onze geloofwaardigheid te vergroten.

Presidentiële steunbetuigingen doen niets om de weegschaal van een verkiezing te laten doorslaan. Geen enkele onbesliste kiezer in Pennsylvania zal zeggen: *“Ik ga voor de steunbetuiging van krant A.”*• Geen. Wat presidentiële steunbetuigingen in feite doen, is een perceptie van vooringenomenheid creëren. Een perceptie van niet-onafhankelijkheid. Er een einde aan maken is een principiële beslissing, en het is de juiste. (ed: *The Washington Post* besloot om geen van de Presidentskandidaten te steunen.)

Eugene Meyer, uitgever van *The Washington Post* van 1933 tot 1946, dacht hetzelfde, en hij had gelijk. Op zichzelf is het weigeren om presidentskandidaten te steunen niet genoeg om ons heel ver op de vertrouwensschaal te brengen, maar het is een zinvolle stap in de goede richting. Ik wou dat we de verandering eerder hadden doorgevoerd, op een moment verder weg van de verkiezingen en de emoties eromheen. Dat was ontoereikende planning en geen opzettelijke strategie. Ik wil ook duidelijk maken dat er hier geen sprake is van enige vorm van *“tegenprestatie”*•. Noch de campagne noch de kandidaat is op enig niveau of op welke manier dan ook geraadpleegd of geïnformeerd over deze beslissing. Het is volledig intern genomen.

Dave Limp, de CEO van een van mijn bedrijven, *Blue Origin*, ontmoette voormalig president *Donald Trump* op de dag van onze aankondiging. Ik zuchtte toen ik erachter kwam, omdat ik wist dat het munitie zou verschaffen aan degenen die dit als iets anders dan een principieel besluit willen zien. Maar feit is dat ik van tevoren niet van de vergadering wist. Zelfs Limp wist er van tevoren niet van; de vergadering werd die ochtend snel gepland. Er is geen verband tussen de vergadering en onze beslissing over presidentiële goedkeuringen, en elke suggestie anders is onjuist. Als het gaat om de schijn van conflict, ben ik geen ideale eigenaar van *The Post*. Elke dag, ergens, ontmoet een Amazon- of *Blue Origin*-bestuurder of iemand van de andere filantropische instellingen en bedrijven die ik bezit of waarin ik investeer, overheidsfunctionarissen.

Ik schreef ooit dat *The Post* een *“complexifier”*• voor mij is. Dat is het ook, maar het blijkt dat ik ook een complexifier voor *The Post* ben. Je kunt mijn rijkdom en zakelijke belangen zien als een bolwerk tegen intimidatie, of je kunt ze zien als een web van tegenstrijdige belangen. Alleen mijn eigen principes kunnen de balans van de ene naar de andere kant laten doorslaan. Ik verzeker je dat mijn standpunten hier inderdaad principieel zijn, en ik geloof dat mijn staat van dienst als eigenaar van *The Post* sinds 2013 dit ondersteunt. Je bent natuurlijk vrij om je eigen beslissing te nemen, maar ik daag je uit om *“een voorbeeld te vinden in die 11 jaar waarin ik iemand bij *The Post* heb overtuigd ten*

gunste van mijn eigen belangen. Dat is niet gebeurd.

Gebrek aan geloofwaardigheid is niet uniek voor The Post. Onze broederkranten hebben hetzelfde probleem. En het is niet alleen een probleem voor de media, maar ook voor de natie. Veel mensen wenden zich tot spontane podcasts, onjuiste berichten op sociale media en andere niet-geverifieerde nieuwsbronnen, die snel desinformatie kunnen verspreiden en verdeeldheid kunnen vergroten. De Washington Post en de New York Times winnen prijzen, maar we praten steeds vaker alleen met een bepaalde elite. We praten steeds vaker met onszelf. (Dat was niet altijd zo â?? in de jaren negentig bereikten we een penetratie van 80 procent in huishoudens in het grootstedelijk gebied van D.C.)

Hoewel ik mijn persoonlijke interesse niet zal pushen, zal ik ook niet toestaan â??â??dat dit artikel op de automatische piloot blijft staan â??â??en in de vergetelheid raakt â?? ingehaald door ononderzochte podcasts en sociale media-prikkels â?? niet zonder slag of stoot. Het is te belangrijk. De inzet is te hoog. Nu meer dan ooit heeft de wereld behoefte aan een geloofwaardige, vertrouwde, onafhankelijke stem, en waar kan die stem beter vandaan komen dan vanuit de hoofdstad van het belangrijkste land ter wereld?

Om deze strijd te winnen, zullen we nieuwe spieren moeten gebruiken. Sommige veranderingen zullen een terugkeer naar het verleden zijn, en sommige zullen nieuwe uitvindingen zijn. Kritiek zal natuurlijk een vast onderdeel zijn van alles wat nieuw is. Zo gaat het in de wereld. Niets hiervan zal gemakkelijk zijn, maar het zal het waard zijn. Ik ben zo dankbaar dat ik deel uitmaak van deze onderneming. Veel van de beste journalisten, werken bij The Washington Post, en ze werken elke dag nauwgezet om de waarheid te achterhalen. Ze verdienen het om geloofd te worden.â?•

Jeff Bezos (1964-)

Reactie van een lezer

Wat Washington Post-eigenaar Jeff Bezos deed, was laf en gewetenloos. Slechts 12 dagen voor de verkiezingen gaf hij de krant â?? zijn krant, een van de laatste sterren van de Amerikaanse journalistiek die nog leeft en ademt â?? opdracht om te stoppen met het steunen van presidentskandidaten, net toen het op het punt stond om een â??â??steunbetuiging voor Kamala Harris te publiceren. Als reactie hierop stemden lezers met hun portemonnee. Op het moment van schrijven hebben meer dan 250.000 mensen hun abonnement opgezegd. Hoewel mijn eerste reactie was om hetzelfde te doen, moeten we misschien allemaal even stilstaan â??â??bij de gevolgen van een verzwakte Washington Post. Er is zeker een verlangen om ze te raken waar het pijn doet, maar het opzeggen van abonnementen is minder dan lunchgeld voor een man die meer dan \$ 200 miljard waard is. In plaats daarvan zal een exodus van abonnees de hardwerkende verslaggevers en het personeel van de krant, die net een ronde van ontslagen en bezuinigingen heeft doorgemaakt, pijn doen. Het ontmantelen van een van Amerikaâ??s laatste grote journalistieke instellingen zou een slechte dienst zijn aan zijn lezers en ons land. De verslaggevers en redacteurs van de Post zijn verdomd goed in wat ze doen. Ze behoren tot de beste van Amerika, vooral als het gaat om onverschrokken onderzoeksjournalistiek. We hebben een gezonde, levendige nieuwsbusiness nodig om de controle te houden op mensen als Donald Trump, die het geweldig zou vinden als minder verslaggevers zijn acties zouden onderzoeken en zijn leugens zouden onthullen. Denk niet dat je op Bezos kunt rekenen om de krant te redden en de plotseling slinkende schatkist van de Post te vullen met een extra miljard. Nee, als dat moet gebeuren, is het aan ons, het Amerikaanse volk, om de Post en andere media die sterke, onafhankelijke journalistiek leveren, te redden. Dus hoe gaan we de nieuwe oligarchen van Amerika tegen en laten we ze zien dat het de mensen zijn die de macht hebben? Ik sta open voor suggesties. We worden plotseling geconfronteerd met de consequenties van het niet instellen van vangrails voor de nieuwe miljardairsklasse van Bezos, Musk, Zuckerberg, et al. Maar hier zijn we dan. In een opiniestuk op maandag probeerde Bezos de verontwaardiging te temperen. Hij zei dat hij verschillende redenen had voor zijn beslissing, allemaal principieel. Maak van zijn verdediging wat je wilt. Hij zegt dat wat hij deed een poging is om de positie van de media onder Amerikanen te verbeteren. Hij wees op een Gallup-peiling waaruit blijkt dat journalisten nu nek aan nek gaan met leden van het Congres voor de minst vertrouwde professionals. Ik twijfel niet aan de waarheidsgetrouwheid van de peiling, maar ik geloof niet dat politieke aanbevelingen de oorzaak of het antwoord zijn. Hij zei dat aanbevelingen niets doen om kiezersbeslissingen te beïnvloeden. Ik ben het ermee eens dat ze zeker minder impact hebben in het huidige gefragmenteerde medialandschap. Dus waarom zou je het net voor de verkiezingen intrekken en nadat de stemming in tientallen staten was begonnen? Dat lijkt nalatig en onverantwoordelijk. Bezos schreef ook dat hij gelooft dat aanbevelingen een perceptie van vooringenomenheid creëren. Hoewel mij is geleerd om altijd beide partijen hun zegje te laten doen, werkt dat alleen als beide partijen zich aan dezelfde regels houden die op waarheid zijn gebaseerd. De afgelopen negen jaar heeft de partij zich aan de regels gehouden die ze zelf hadden bedacht, en het heeft veel nieuwsorganisaties te lang gekost om zich aan deze realiteit aan te passen. Het is meer dan zeven jaar geleden dat Kellyanne Conway de term â??alternatieve feitenâ?? bedacht om Donald Trumps valse beweringen over de grootte van de menigte bij zijn inauguratie te verdedigen. Dus zeggen dat Trump ongeschikt en ongekwadificeerd is om president te zijn, is niet bevooroordeeld. Het is de waarheid, gebaseerd op bergen aan feitelijke feiten die door Bezosâ?? eigen staf zijn gerapporteerd! Laten we het nu hebben over wat veel mensen geloven dat de echte redenen zijn waarom Bezos de goedkeuring heeft stopgezet. Hij is bang voor Donald Trump. Ik zeg niet dat hij dat niet zou moeten zijn. Trump heeft bedreigd zijn vermeende vijanden aan te pakken, en dat geldt ook voor leden van de media. Maar als eigenaar van een van de belangrijkste kranten in het land moet je

een neushoornhuid hebben. Bezos zegt dat er geen sprake was van quid pro quo, maar die bewering wekt op zijn minst argwaan. En voor velen klinkt het ronduit hol. Zijn bedrijven hebben miljarden dollars aan federale overheidscontracten en bieden op miljarden meer. Die contracten genereerden meer dan de helft van de winst van zijn bedrijf in het laatste kwartaal. Trumps voorliefde voor vergelding is legendarisch, dus de mogelijkheid van terugbetaling, in de vorm van een geannuleerd contract, is reëel. Trump en Bezos zijn nooit beste maatjes geweest. Trump is kritisch geweest op de oprichter van Amazon, maar er lijkt de laatste tijd een dooi te zijn geweest, met recente toenaderingen van Bezos en zijn leidinggevenden. In juli belde Bezos Trump na de moordpoging om hem te vertellen hoe leuk hij de foto van de vuistpomp vond. Volgens de Post belde Amazon-CEO Andy Jassy Trump in augustus om de relatie te bevorderen. â??Trump vertelde Jassy dat hij de verkiezingen zou winnen en dat Amazon hem moest helpen omdat het in het beste belang van het bedrijf zou zijn.â?• En het hoofd van Blue Origin, het ruimtevaartbedrijf van Bezos, sprak afgelopen vrijdag met Trump â?? toevallig dezelfde dag dat de Post aankondigde dat het niemand zou steunen.

Datum aangemaakt

2024/10/30

default watermark